भारदाजः प्रतापवान् । ब्रत्यपादयदाग्नेयमस्त्रमस्त विदां वरः। खम्ने खु जातः स सुनिसाती भरतस-त्तम !। भारद्वाजं तदाग्नेयं मङ्गस्तं प्रत्यपादयत् मा॰ खा॰ ११•च॰। (डाँडकाक) २दएडकाके पुंस्ती॰ स्त्रियां ङीष मेदि॰ श्टिश्विके राजनि॰। चतुः यतधतुः परिमिते अजनाश्ये "शतेन धनुभिः पुष्करियो लिभिः दीर्घिका चत्रिभेट्रोणः" जना न । द्रु च-क ट्र-न किहा । भूमेक्नायकभेदे तदानयनादि ज्यो त० चया "त्रियुते यानवर्षे त चतुर्भिः येषिते क्रमात् । व्यावर्तं विदि संवर्तं पुष्कारं दोणमन्ब्दम्। च्यावत्ती निर्जेबो मेचः संवर्तयरणोदकः। प्रकारो दुम्करजलो ट्रोचः मस्प्रपूरकः"। "कोऽयमेवंविधे काले काल-याशस्त्रते मयि। अनादृष्टिइते शस्त्रे द्रोणमेघ इशेलितः" स्टक्क "नेयमध्यु दाते यस्ते सत्यु वह्नागते मवि। अनादि इते यसे दोषदि रिवागता सकः (चनविया) ६ प्रव्यमधाने दचे । "ब्रह्मविष्ण् चिवा-दीनां द्रोचपुष्यं चदा प्रियम्" दुगाचीपयोगः। ७ आढते पु॰न • दबाढक चहु हमें च (१२ सेर) "दोष सु खायाः खलु बोडगांगः" बीबा॰ एक्ती दखायाः मोड्यभागे। चाढकगन्दे ६५६७ हस्यम् । "धान्यदोणस्त मासिकः" मतुः "द्शद्रोषा भवेतं खारी क्रमोऽपि द्रोष विंगतिः" १ • चक्तमाने "चल्सिलिमेनेत् सुञ्ज्ञिः कुञ्जयोऽही तु पुष्कतन् । पुष्कतानि च चलारि बाढकः परिकी र्तितः। चतुराढको भवेत् दोच इत्येतन्त्रानबच्चणम्" कत्यतरी दावग्रमस्तिभिः कुड्वस्तञ्चतुर्ये योत्तरप्रस्था-दक्रोण इ.स. कं कुडनचतुर्णभादधाचलारिं शत्म इ-तिभिः प्रस्यसञ्चलर्यं चाट्डिनबलाधिकयतेन प्रस्तिभि-राढकः । तच्छतुं चाद्यमञ्चिषकसप्त्रचतप्रसृतिभिद्धेषः" प्रा॰त॰रघ॰। गोपथत्राञ्चणञ्च द्वातिं गत् पनिकं प्रस्त-स्त्रं खयमधर्वेषा । चाटकस्तु चतुःप्रस्पवत्भिद्रीष खाटकैः" एषां कार्यविधेषे परिमाणभेदाव्यवस्थाप्याः। मानार्थे व्ययमर् इदिः। ११द्र मे टबमाते । द्रोणस्य गी-त्वापत्मम् वा-फक् पचे इ.ज्। द्रीयायन द्रौषि तद्पत्ये विनादिरि इोषः धत्रह्मान्त्रननरे हण्यारात्" वि• कौ • एतच पाणि नेट्रीं वात् प्राचीन तस्यापनायोक्तं वस्तुतः कुवौदि ष्टम्प्रस्वकादीनां बक्क्बां पा॰ स्त्रत्ने कीर्तनात् ततोऽवांचीनलं पाणिनेव्यक्तं प्रतिसाति सर्वे आनादित क यने मानामावात् द्रत्यवधारितं चर्चाख्यव्याख्यानाप-

क्रमे आ सा सिः "द्री ग्रायक्त विष्ठुष्ट सिद् यदक्त मा भागः। क्षण द्वी पस्ये १२वर्ष पर्वत भेदे "च सुर्घः पर्वतो द्री खो यत्नी षध्यो सङ्गागरी। विश्व त्याकर खो चैव स्टतसङ्गीवनी तथा" सत्स्यपुरु १२१ खरु खार्घेक। द्रो खक तत्रार्थे। पाक स्वाप्त पुरुष देव कवणः। दु समये यक्त प्रात्म भेटे

प्रव में यजु १८|२१।

द्री ण्लाल एं स्ती ॰ कर्म ॰ । (दाँडकाक) स्थाते दण्डकाके काकभे दे स्थनरः।

द्री ण्लीदा स्ती द्री ग्रमितं सीरमसाः। द्रो ग्रमितदुग्धनतां द्री ग्रमितद्गधनतां द्री ग्रमितद्गधनतां द्री ग्रमितद्गधनतां द्री ग्रमितद्गधनतां त्रा ग्रम्था यसाः कप सत दल्लम्। रास्तायां जटा । [शब्द च ॰ । द्रो ग्रमितद्गधनतां ग्रिव द्रो ग्रमितद्गधनतां ग्रिव द्रो ग्रमितद्गधनतां ग्रिव द्रो ग्रमितद्गधनतां ग्रिव द्रो ग्रमितद्गधनतां ग्रमितं विल्लील द्रो ग्रमितं व्याचित् प्रवादिक स्वाधानमें वितं विल्लील द्रो ग्रमितं वा रचकितां वा कक्कितां वा कक्कितां वा महमस्ति वा स्वाधनितं वा स्वाधनितं

द्रीणदुग्धां स्ती द्रोणिमतं दृग्धं यद्याः । द्रोणिमतत्त्रीरायां द्रोणिद्वायां गित श्रेमणः। (यिमितदृग्धायां गित खमरः। द्रोणिद्वा स्ती द्रोणिमतं दोग्धि दृश्—कः घषानादेशः। द्रो-द्रोणिपदी स्ती द्रोण द्रव पाटोऽस्थाः कुम्भपद्याः स्तीन पाटोऽन्यनोपे पञ्जावः। द्रोणिसत्त्वायां स्तियाम्। द्रोणिपणीं स्ती द्रोणस्य दृष्णिसत्य पर्णमव पर्णमधाः

जातित्वात् डीष् । भूमिकदत्त्वाम् यव्दार्थः ।

द्रोग्पुष्पी स्ती द्रोगस्य प्रक्रमिन प्रक्रमस्याः जातित्वात्
डीष् । (गुमक) इति ख्वाते १ चुपभेदे "द्रोगपुष्पी गुदः
स्वाद् कृजोप्पा वातिपत्तकत् । स चारस्वया स्वादुपाका कटी च भेदिनी । कमायकामस्वाभोषतमक
श्वासनन्तुजित्" भावप्रः। श्ट्रोग्यद्ये रत्नमासा । "द्रोग्यपुष्पीद्यं स्वादु कृजं गुद्द च पित्तकत् । भेदकं
कामसायोधमे इप्यक्षरं कट्" वैद्यकम् ।